PE AGENDA DEZBATERILOR — MARILE PROBLEME ALE EŞALONULUI SPERANŢELOR

Săptămîna trecută, între 3 şi 5 decembrie, s-a desfăşurat la Bucureşti, a patra consfătuire cu antrenorii centrelor de copii şi juniori şi profesorii de la secţiile de fotbal din unităţile şcolare. În prima din zilele consfătuirii s-a făcut o amplă analiză, în spirit critic, a activităţii — din ultimii doi ani — celor 45 de centre finanţate de forul nostru de specialitate.

Referatul a fost prezentat de **Ion Alexandrescu**, secretar general al F.R.F. Pe marginea analizei făcute şi a noului regulament de funcţionare a centrelor de copii şi juniori au avut loc discuţii, deosebit de interesante, credem noi.

Iată de ce, în această pagină, rezervată „JUNIORILOR — LA ORDINEA ZILEI !", vom căuta să prezentăm pe scurt — spaţiul nepermiţîndu-ne mai mult — principalele probleme ale eşalonului, evidenţiate atît de referatul prezentat, cît şi de discuţiile care au avut loc, la cuvînt înscriindu-se un mare număr de antrenori şi profesori de specialitate.

JUNIORII — LA ORDINEA ZILEI !

ANALIZA ACTIVITĂŢII PE ANII 1972-1973 (fragmente)

Pentru ridicarea valorii fotbalului nostru la nivelul cerinţelor internaţionale, F.R.F. a înfiinţat şi subvenţionat, din 1965, 12 centre pentru pregătirea copiilor şi juniorilor. Obiectivul major al acestora a fost, încă de la început, concentrarea elementelor talentate, de pe un anumit teritoriu, pentru a li se asigura o pregătire timpurie, complexă, în vederea formării acelor fotbalişti de valoare atît de necesari echipelor noastre fruntaşe.

Pe parcursul anilor, numărul centrelor a crescut, ajungînd în prezent **la 45. În acestea activează peste 6 000 de copii şi juniori,** de pregătirea lor ocupîndu-se **92 de antrenori** cu normă întreagă.

. . . . . .

Se fac eforturi mari, atît pentru pregătirea corespunzătoare a tuturor copiilor şi juniorilor din centre, cît şi pentru amenajarea de noi terenuri destinate în exclusivitate acestui eşalon al fotbalului nostru. F.R.F. alocă anual, în acest scop, peste 5 milioane lei. **F. C. Argeş, Petrolul, F. C. Constanţa, C. S. Tîrgovişte, Progresul Bucureşti, Politehnica Timişoara, S. C. Bacău, Universitatea Craiova, Ceahlăul Piatra Neamţ, Unirea Focşani, Steaua Bucureşti, „U" Cluj au condiţii optime de pregătire,** avînd asigurată baza materială (cîte două terenuri), ceea ce reprezintă un progres evident în această privinţă, chiar şi faţă de anul 1971. Îmbucurător este faptul că şi la alte cluburi şi asociaţii se lucrează în prezent la amenajarea unor baze sportive care să fie rezervate în exclusivitate copiilor şi juniorilor.

. . . . . .

Trebuie spus că, pe ansamblu, centrele şi-au adus contribuţia la formarea fondului de jucători pentru fotbalul nostru. **În cei nouă ani, de la înfiinţarea acestor nuclee, în loturile echipelor divizionare A au fost promovaţi peste o sută de jucători, iar în Divizia B mai mult de 200.** Se poate afirma, deci, că **existenţa centrelor este pe deplin justificată. CEEA CE NEMULŢUMEŞTE, ÎNSĂ, ESTE VALOAREA ACESTOR JUCĂTORI, RAPORTATĂ LA CERINŢELE FOTBALULUI INTERNAŢIONAL.** În foarte multe centre mai sînt reţinute elemente necorespunzătoare, fără o perspectivă reală, ceea ce determină concluzia că **definitivarea selecţiei pe parcursul instruirii este o cauză principală a rezultatelor slabe.** Prezenţa unor astfel de jucători în centre, constituie o dovadă elocventă că **ANTRENORII NOŞTRI NU ŢIN SEAMA DE INDICAŢIILE DATE ŞI DE CERINŢELE FOTBALULUI MODERN, CARE PRESUPUN JUCĂTORI CU ABILITATE CRESCUTĂ, CAPACITATE MARE DE EFORT ŞI DEZVOLTARE FIZICĂ CORESPUNZĂTOARE.** Reconsiderarea selecţiei, la nivelul tuturor grupelor de vîrstă, situarea acesteia pe locul cuvenit, va procura antrenorilor acel material uman de bună calitate cu care se va putea lucra, la cote înalte de efort, cu rezultate dintre cele mai bune.

. . . . . .

A doua cauză datorită căreia în multe centre rezultatele nu sînt corespunzătoare, este insuficienta cantitate de muncă şi folosirea necorespunzătoare a mijloacelor şi rezultatelor în procesul de instruire. Practica a dovedit clar că, acolo unde antrenorii stau mai mult timp la teren, în funcţie de orarul elevilor, este posibil un volum mai mare de muncă (Progresul Bucureşti, F. C. Argeş, Steaua „23 August", Mureşul Deva, Rapid, Rulmentul Bîrlad), ajungîndu-se la şase antrenamente pe săptămînă cu juniorii (în timpul vacanţelor chiar şi două antrenamente pe zi) şi la cinci cu copiii. **Din păcate, unele centre nu numai că nu efectuează numărul obligatoriu de ore de instruire recomandat (20), dar chiar îşi propun un număr redus de antrenamente, cîte trei pe săptămînă, la juniori (Steaua, Olimpia Satu Mare, Oituz Tg. Ocna, Metalul Drobeta Tr. Severin, A.S.M. Cugir etc.).**

Analizînd procesul de instruire propriu-zis, trebuie consemnate eforturile lăudabile ale unor antrenori de a ridica valoarea şedinţelor de pregătire conferindu-le acestora un conţinut tot mai ştiinţific. Preocupări metodice de acest fel manifestă centrele Progresul Bucureşti, Politehnica Iaşi, Rapid. Trebuie spus, de asemenea, că, la foarte multe grupe de juniori, există o neconcordanţă între conţinutul antrenamentelor şi cerinţele jocului : structuri de exerciţii fără tangenţă cu jocul (CSM Suceava), volum, intensitate şi număr de repetări reduse (F. C. Constanţa, Gaz metan Mediaş, S. C. Bacău), neglijarea acţiunilor de apărare şi a fazelor fixe (la majoritatea centrelor).

. . . . . .

Politica de promovare a jucătorilor în cadrul unor centre şi secţii nu se desfăşoară întotdeauna cu discernămînt. Nu este suficient numai să creştem jucători. La fel de important ni se pare a fi atît **momentul integrării respectivului jucător în echipa de seniori,** cît şi **alegerea celor mai potrivite jocuri pentru debut.** Există suficiente cazuri în care se promovează jucători de mare viitor în echipe de tineret, unde stau cîte doi-trei ani pentru ca să fie apoi cedaţi în schimbul unor fotbalişti de Divizia B. **Adevărata valorificare a jucătorilor talentaţi se face prin promovarea lor în echipa de seniori încă din perioada de juniorat. (Balaci, Hurloi).**

. . . . . .

F.R.F. remarcă faptul că în 1972, sumele băneşti repartizate centrelor au fost folosite de toate secţiile numai în interesul acestor pepiniere ale fotbalului. În 1973, însă, secţiile A.S.M. Cugir, Azotul Slobozia, Metalul Drobeta Tr. Severin etc. nu au virat integral sumele respective. Dar dacă aceste secţii reprezintă grupul celor care nu-şi îndeplinesc obligaţiile faţă de centre, în schimb, **există numai cuvinte de laudă faţă de A.S.A. Tg. Mureş, Unirea Tricolor, Progresul Bucureşti, Politehnica Iaşi — cluburi şi secţii de fotbal care manifestă interes major atît pentru instruire, cît şi faţă de educaţia tinerilor jucători.**

. . . . . .

Un aspect important al muncii din centre, care poate avea numeroase şi grave implicaţii asupra dezvoltării morfo-funcţionale a copiilor şi juniorilor îl constituie controlul medical. Corespunzător, în această privinţă, lucrează centrele Sportul studenţesc, F.C. Argeş, U.T.A., A.S.A., Progresul Bucureşti, Universitatea Craiova, Politehnica Iaşi, dar metoda va trebui extinsă la toate centrele. **Lipsa medicului de la un centru constituie o gravă deficienţă organizatorică şi metodică.**

. . . . . .

Sistemul competiţional al copiilor şi juniorilor este un obiectiv important în preocupările federaţiei. Campionatul republican în forma sa actuală, a devenit pentru foarte multe echipe ceea ce trebuie să fie : un mijloc important de verificare a mijloacelor folosite şi eficienţa lor în formarea unor jucători valoroşi. Supărător este faptul că o serie de antrenori şi profesori nu înţeleg această menire, căutînd prin orice mijloace doar obţinerea de puncte în clasament (C.S. Tîrgovişte, Ş.N. Oltenita, C.S.M. Suceava etc).

. . . . . .

O problemă căreia nu i s-a acordat suficientă atenţie o constituie latura educativă a muncii cu juniorii şi copiii. Va trebui să se depună mai multe eforturi în vederea îmbunătăţirii raporturilor centru-şcoală-familie. Nu trebuie scăpat nici un moment din vedere că EFECTUAREA FIECĂRUI EXERCIŢIU DIN ANTRENAMENT TREBUIE SĂ AIBĂ ŞI UN CARACTER EDUCATIV, în sensul că executarea lui trebuie să declanşeze spiritul de ordine, concentrarea atenţiei, gîndirea activă, iniţiativa şi, în ultimă instanţă, deplina responsabilitate a fiecăruia dintre jucători.

. . . . . .

Reorganizarea centrelor, noul lor regulament de funcţionare, s-a făcut în scopul îmbunătăţirii radicale a muncii, sub toate aspectele, în aşa fel încît, anual, fiecare unitate să asigure un număr corespunzător de jucători, apţi din toate punctele de vedere pentru a face faţă Diviziei naţionale A, pentru o bună reprezentare internaţională a fotbalului nostru.

(Sublinierile aparţin redacţiei).

Aspect din sala consfătuirii

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANŢILOR LA DISCUŢII

ALEXANDRU DAN (U.T.A.) :
ACTIVITATEA PE SUBCENTRE, O SOLUŢIE MAI EFICACE

„Pentru noi, problema cea mai importantă şi mai greu de rezolvat, pe plan organizatoric, a fost întotdeauna aceea a evitării unei mari aglomerări de jucători pe un spaţiu de instruire foarte restrîns. De curînd, am găsit o soluţie în acest sens, care să ne ofere posibilitatea de a lucra cu un plus de eficacitate. Este vorba de o descentralizare a activităţii pe trei subcentre de pregătire, amplasate în diferite cartiere ale oraşului Arad, fiecare dintre acestea încadrate cu antrenori, bine dotate material şi cu terenuri corespunzătoare pentru antrenament şi joc. În acest fel, credem că am rezolvat şi problema măririi duratei de instruire organizată, pe seama recuperării unei părţi din timpul folosit înainte pentru deplasarea de la stadion spre casă şi şcoală".

MIRCEA ROŞU (C.S.M. Reşiţa) :
SPRIJIN MAI MARE DIN PARTEA SECŢIILOR DE FOTBAL ALE CLUBURILOR

„Nu este ceva nou spunînd că, acolo unde centrele de juniori şi copii nu beneficiază de un ajutor material şi moral corespunzător îndeplinirii unor obiective de performanţă majore, efectul muncii antrenorilor se reduce la realizări de mică importanţă. De aceea mi se pare util a reaminti, cu acest prilej, despre necesitatea sprijinului pe care sînt chemate să-l acorde cluburile activităţii de formare a viitorilor fotbalişti, lucru care — cel puţin la noi, la C.S.M. Reşiţa — rămîne încă sub semnul unui mare deziderat neîmplinit".

OCTAVIAN ULHMAN (Progresul Brăila) :
TINERII JUCĂTORI TREBUIE ÎNVĂŢAŢI SĂ ACŢIONEZE ÎN SPIRIT OFENSIV

„Consider ca o principală preocupare a antrenorilor care activează în centre de fotbal, aceea de a pune accent, în joc, pe spiritul ofensiv. Şi pentru ca acest lucru să aibă şi un suport dinamizant în competiţie, propun să se acorde două puncte pentru victorie pe teren propriu şi trei pentru victorie în deplasare. Mai propun, de asemenea, şi departajarea echipelor, în caz de meci nul, prin lovituri de la 11 m, ceea ce ar face ca noţiunea de egalitate să-şi piardă din efectul său temporizant asupra întrecerii în sine".

LEONTE IANOVSCHI (F.C. Argeş) :
SE IMPUN FORME SUPERIOARE DE ORGANIZARE

„Ne găsim, în prezent, în situaţia de a nu putea face faţă unor dificultăţi inerente, create de condiţiile vieţii contemporane. Aceasta face ca timpul să devină principalul inamic al unei instruiri de calitate, ceea ce ne obligă să ne gîndim la adoptarea unor forme superioare de organizare a activităţii cu copiii şi juniorii. Una dintre acestea ar fi, cred, înfiinţarea liceelor cu profil de fotbal şi a unor internate pe lîngă cluburile specializate, existente sau viitoare. S-ar rezolva în acest fel problema relaţiei fotbal-învăţămînt, la nivelul optim impus de obligaţia formării unor jucători de valoare, capabili să onoreze integral cerinţele performanţei".

MIRCEA CREŢU (Ceahlăul P. Neamţ) :
STABILITATEA ÎN MUNCĂ A ANTRENORILOR — NECESITATE DE PRIM ORDIN

„Există o anumită practică, dăunătoare procesului de formare a viitorilor fotbalişti, ca atunci cînd rezultatele antrenorilor de la echipele de seniori sînt apreciate ca nesatisfăcătoare, aceştia să fie „retrogradaţi" la centrele de juniori şi copii. În mod evident, în acest caz, nu se ţine seama de faptul că, la nivelul schimbului de mîine, munca presupune şi o anumită continuitate, ca să nu mai vorbim de o specializare care se dobîndeşte nu printr-un permanent „schimb de locuri" de sus în jos, ci printr-o foarte mare stabilitate, pe care o consider condiţia esenţială a unor rezultate de valoare".

TRAIAN IONESCU (Sportul studenţesc) :
PATRU FACTORI HOTĂRÎTORI...

„De ce nu apar totuşi, acele elemente de valoare atît de necesare fotbalului de performanţă ? Cauzele penuriei de asemenea jucători sînt, după părerea mea, următoarele : procesul educaţional, timpul afectat antrenamentelor, conţinutul procesului de instruire, selecţia. Toate acestea îmbunătăţite substanţial ne vor permite, în viitor, să obţinem rezultate mult mai eficiente decît pînă acum...".

CONSTANTIN SUCIU (Rulmentul Bîrlad) :
JUNIORII ŞI TRANSFERĂRILE

„În fotbalul nostru, promovările continuă să fie rodul întîmplării. Este o realitate la care trebuie să ne gîndim mai mult. În acest sens aş îndrăzni să propun ca, înaintea fiecărei perioade de transferări, cele 45 de centre să aibă posibilitatea să-şi prezinte „produsele" lor. O problemă, a doua la care vreau să mă refer este aceea a organizării taberelor de vacanţă pe zone geografice, iar vara, cînd e timp mai mult, a unui turneu între reprezentativele de tabere. Aş îndrăzni, de asemenea, să propun, înfiinţarea unui campionat de minifotbal pe ţară...".

Prof. GH. DRAGOMIR (inspector în M.E.I.) :
IMPERATIV ACTUAL — CREŞTEREA RESPONSABILITĂŢII PROFESIONALE A ANTRENORILOR

„Credem că a sosit timpul ca toţi cei care lucrează în sfera de activitate a schimbului de mîine să privească cu cel mai mare simţ de răspundere problema rentabilităţii maxime a muncii lor. A venit timpul ca şi rezultatele să se înscrie pe linia ascendentă a condiţiilor create şi a unor cerinţe, ce vizează, de fapt, afirmarea soccerului românesc pe plan internaţional, obiectiv la realizarea căruia sînt chemaţi să-şi aducă contribuţia toţi tehnicienii fotbalului nostru".

CONSTANTIN CĂLINESCU Şcoala sportivă „Gloria" — Arad) :
PLAFONĂRILE ÎNTRE „A" ŞI „B"

„Mă înscriu cu toată convingerea în grupul celor care susţin că echipele de tineret-rezerve sînt o frînă în promovarea unor juniori deosebit de talentaţi. Acolo, între „A" şi „B", se plafonează un mare număr de jucători. De ce divizionarele A să nu-şi rodeze elementele lor de perspectivă la echipele de „B" şi „C" ?..."

EUGEN BANCIU (vicepreşedintele clubului Sportul studenţesc)
VOM PATRONA CLASE ŞI ŞCOLI

„În curînd (primăvara lui '74), prin amenajarea a încă două-trei terenuri, vom avea condiţii foarte bune pentru a organiza un centru de copii şi juniori puternic, bine dotat. O atenţie foarte mare am început să acordăm selecţiei, căutînd cele mai eficiente metode de depistare în şcoli şi cartiere. Ne gîndim la modalitatea de a patrona unele clase şi şcoli, de a perfecţiona continuu relaţia club—şcoală—familie...".

VLADIMIR LUCA (Chimia Buzău) :
MAI MULTĂ PASIUNE, MAI MULTĂ MUNCĂ ŞI REZULTATELE VOR FI INCONTESTABIL MAI BUNE

„Existenţa unui număr atît de mare de centre de fotbal (45), în reţeaua organizată de F.R.F., reprezintă un incontestabil cîştig, care se impune valorificat, la limitele superioare ale performanţei. Şi una dintre principalele căi, care pot conduce la rezultatele pe care le aşteptăm, în ideea emancipării fotbalului nostru, ar fi aceea a unui volum de muncă mai mare, a unei activităţi care să se sprijine permanent pe pasiune şi dăruire".

Prof. C. ŢAPU (Şcoala generală nr. 4 P. Neamţ şi C. CHENDI (Metalurgistul Cugir) :
PROMOVAREA O FAC ALŢII DECÎT ACEIA CARE FAURESC VALOAREA SPORTIVĂ A JUCĂTORULUI

„Aceasta este realitatea. Antrenorii din centrele de fotbal lucrează pentru modelarea viitorului fotbalist, îl aduc pînă în pragul echipei de seniori, dar de aici mai departe ei nu mai pot fi făcuţi răspunzători de reuşita promovării, de afirmarea acestor tineri pe planul performanţei. Fără îndoială că o mai strînsă colaborare, pe întreaga filieră a procesului de formare a tinerilor jucători, între antrenorii centrelor de copii şi juniori şi cei ai formaţiilor de seniori ar contribui la evitarea multor nereuşite, a multor rebuturi".

LAURIAN MARINESCU (directorul Şcolii generale nr. 178 Bucureşti) :
ŞCOLILE CU INTERNAT — O SOLUŢIE

„Înfiinţarea unor şcoli bine dotate, cu internat, ar constitui, cred eu, cea mai fericită rezolvarea a fotbalului din reţeaua de învăţămînt. Vom continua să întărim permanent secţia din şcoala noastră, să creăm condiţii optime elevilor din clasele de fotbal, pentru ca aceştia să primească o instruire şi o educare corespunzătoare...".